

Što donosi kraj majanskog kalendara?

U kontekstu priče o 21. prosincu 2012. godine kao danu sveopćeg uništenja ove civilizacije i gomile različitih katastrofičnih scenarija, simbolika majanskog znaka za taj datum u mnogočemu negira takve primisli. Riječ je o znaku obojenom ogromnom kreativnošću i stvaralačkim potencijalom

Kraj majanskog kalendara poklapa se sa zimskim solsticijem 2012. godine. Taj datum osnova je svekolikih spekulacija o sudbini čovječanstva u kojima različiti, više ili manje stručni, autori variraju od uništenja ovog svijeta do započinjanja novog zlatnog doba. U čitavoj toj euforiji možda ne bi bilo loše obratiti pažnju što o tom danu kaže sama majanska astrologija. Prebacimo se samo na trenutak do grada Palenque u Meksiku i zabilježimo

Piše: *Igor Ognjenović*

točno vrijeme zimskog solsticija, koje iznosi 5 sati i 11 minuta. Dakle, u to vrijeme će s obzirom na geografske koordinate područja gdje su živjele Maje 21. prosinca 2012. započeti zima. Taj podatak nam je vrlo važan budući da su po majanskom kalendaru dani započinjali zalaskom sunca, pa često dolazi do nepotrebnih grešaka pri preračunavanju datuma iz jednog kalendara u drugi.

Unutar majanske astrologije od izuzetne su važnosti uvijek bile karakteristike pojedinog dana koje su se unutar svetog kalendara tzolkina određivale kombiniranjem 20 dnevnih znakova i 13 brojevnih frekvencija. Ako pogledamo situaciju na dan 21. prosinca 2012. godine, nije teško uočiti da upravo taj dan pripada znaku Ahau koji je zadnji u nizu od 20 znakova i smatra se nekom vrstom krune čitavog niza. Na majanskom jeziku „ahau“ znači „gospodar“ ili „vođa.“ Ponekad se pečat za ovaj znak prikazivao kao cvijet sa četiri laticice, a ponekad je izgledao kao ljudsko lice. Za Maje je cvijet bio simbol Gospodara Sunca kojemu, sljedeći njihovu tradiciju, i pripada ovaj dan.

Ahau kao dnevni znak bio je simbol Sunčeva savršenstva koje se manifestira u cvijetu. Njihovo savršenstvo je ta zajednička poveznica, te istovremeno ono što je vrijedno štovanja. Ahau kao posljednji od dvadeset dnevnih znakova završava niz koji kao svoj početak ima stvaranje svijeta. Po

majanskom kalendaru njime se kompletira ciklus katuna, te istovremeno i naziva njegovim imenom. Drugim riječima, Maje su svaki ciklus katuna imenovali njegovim zadnjim danom, a to je bio Ahau. Za njegov simbol je izabran cvijet jer je on predstavljao najviši oblik evolucije biljke nastao uz pomoć Sunca. Zbog toga nimalo ne čudi što upravo Ahau dolazi na kraju sveukupnog ciklusa.

Sve ide prema tome da zimski solsticij 2012. ustvari predstavlja dan rađanja a ne nikakvog uništenja. Bilo bi to najvjerojatnije rađanje jedne nove generacije, istinske indigo i kristalne djece, koja bi iz korijena mijenjala osnove društvene organizacije

U kontekstu priče o 21. prosincu 2012. godine kao danu sveopćeg uništenja ove civilizacije i gomile različitih katastrofičnih scenarija, simbolika Ahaua u mnogočemu negira takve primisli. Riječ je o znaku obojenom ogromnom kreativnošću i stvaralačkim potencijalom. Kao da se na kraju jednog velikog povijesnog razdoblja koncentriraju energije koje će inicirati stvaranje nadolazećeg novog razdoblja. U cikličkom promišljanju povijesti ne postoji konačni kraj. U svakom završetku nekog ciklusa uvijek je prisutno i sjeme onog idućeg, i tako u beskonačnost. Zato se pri tumačenju simbolike zimskog solsticija 2012. godine treba više usmjeriti na one konstruktivne nego destruktivne elemente.

Grafički prikaz znaka Ahaua objedinjuje cvijet i ljudsku

glavu, što bi najvjerojatnije moglo predstavljati doseganje vrhunca evolucije kroz pojavljivanje određene superiorne osobe. Pri tome uvijek treba imati na umu osnovno značenje riječi „ahau“, a to je 'gospodar' ili 'vođa'. Dakle, riječ je u superiornoj osobi (osobama?) koja će preuzeti ulogu vođe. Zanimljivo je da se unutar simbolike znaka Ahaua nalazi i stvaranje ravnoteže dobra i zla. Za ljude rođene na dan kojime vlada Ahau smatralo se da su zaštićeni posebnom osobnom energijom od bilo kakvih upliva zlih sila. Njihova životna misija je da svojom aktivnošću i učenjima koje šire jasno pokažu kako dobro u konačnici uvijek pobjeđuje zlo. Ti ljudi su neka vrsta katalizatora koji pomažu da se u ovaj svijet prizovu nove ideje koje će prouzročiti važne društvene promjene. Njih možemo doživjeti kao živuše prototipove prema kojima bi ostali ljudi trebali stremiti.

Očigledno je da se pri tumačenju značenja zimskog solsticija 2012. godine stalno pojavljuju teme vezane uz inkarniranje po svemu superiornog vođe ili vođa. Ova osoba bi trebala obilježiti prelazak iz jednog vremenskog ciklusa u drugi i pri tome svojim primjerom kreirati nove društvene modele ponašanja. U prilog takvom razmišljanju ide i sama simbolika zimskog solsticija, te činjenica da se u astrološkoj karti tog

dogadaja na istočnom horizontu uzdiže planet Venera koji se povezuje s Quetzalcoatlom, palim i ponovno uzdiglim spasiteljem. Sve ide prema tome da zimski solsticij 2012. ustvari predstavlja dan rađanja a ne nikakvog uništenja. Bilo bi to najvjerojatnije rađanje jedne nove generacije, istinske indigo i kristalne djece, koja bi iz korijena mijenjala osnove društvene organizacije. Takve pretpostavke još više potencira frekvencija broja 4 koje ide uz znak Ahau za 21. 12. 2012. Riječ je o frekvenciji koja zahtijeva materijalno manifestiranje kroz stvaranje konkretnih oblika.

Kad netko u javnosti istakne određeni datum kao izuzetno važan za čovječanstvo i uz to o njemu napriča čitav niz bajkovitih sadržaja, svi automatski očekuju da se sve to dogodi u jednom trenutku. Na taj način se i 21. 12. 2012. doživljava kao datum nakon kojeg ništa više neće biti isto. Oni koji se bave astrologijom znaju da nebeske zakonitosti ne slijede takvu logiku. Bilo kakvom astralnom utjecaju treba vremena da se konkretizira na zemaljskom planu. Iz tog razloga, na prvi pogled svijet će i poslije 21.12.2012. izgledati isto kao i prije. Ipak, kako vrijeme bude odmicalo a djeca rođena oko tog datuma počnu odrastati i preuzimati određene društvene uloge, nagovještene promjene postat će očigledne.

KAKVE PROMJENE DONOSI IZBIJANJE TREĆE JUPITEROVE PJEGE

Na Jupiteru se u posljednje vrijeme događaju dramatične promjene. Ovaj planet je odavno poznat po svojoj crvenoj pjezi, tri puta većoj od Zemlje, koja je u neku ruku postala njegovim zaštitnim znakom. Nakon što se prije dvije godine na Jupiteru pojavila druga, manja crvena pjega, sada joj se na istom području pridružila i treća. U oba slučaja riječ je o gigantskim crvenim olujama koje su iz nepoznatog razloga buknule na površini ovog divovskog planeta. Prema mjerenjima koja provode znanstvenici diljem svijeta, Jupiter se nalazi usred do sada najvećih globalnih poremećaja.

Druga Jupiterova pjega nastala je spajanjem tri manje bijele oluje koje su se pojavila u razdoblju između 1998. i 2000. godine. One su se 2006. godine spojile u pjegu veličine našeg planeta koja je nakon toga poprimila crvenu boju. Novonastala treća crvena pjega, koja je dva puta manja od druge, i sama je u početku bila bijele boje. Nitko od znanstvenika ne može sa sigurnošću reći što Jupiterovim pjegama daje crvenu boju. Po jednoj teoriji,

naročito jake oluje uzdižu materijal iz dublje Jupiterove atmosfere, kao što su na primjer molekule koje sadrže fosfor, koji izložen Sunčevoj svjetlosti prolazi kemijske reakcije i dobiva crvenu boju.

Oblak koji u sebi sadrži veliku crvenu pjegu tijekom prošle godine je u potpunosti promijenio svoje karakteristike i od relativno mirnog područja se premetnuo u glavno izvoriste oluja. Najnovija mjerenja pokazuju kako se iz dana u dan pojačavaju vjetrovi unutar druge pjege, tako da već dosežu brzinu i od 620 km/h. To drugu pjegu sada izjednačava s velikom crvenom

pjegom koja je do sada smatrana područjem u kojem pušu najsnažniji vjetrovi. Zbog toga su neki znanstvenici počeli pretpostavljati kako bi intenzitet oluja mogao biti povezan s postizanjem crvene boje. No, to su samo spekulacije koje još uvijek nemaju nikakvu konkretnu potvrdu.

U svim astrološkim tradicijama Jupiter se smatra najvećim dobročiniteljem koji ljudima pruža zaštitu. Za razliku od svih ostalih planeta, ovaj nebeski div je uvijek spreman pokloniti i više nego što smo tražili. On je energija koja nas integrira u zajednicu i daje nam nadu da ovaj svijet nije najgori mogući svijet. Jupiter je na društvenom planu povezan s moralom i ispravnim djelovanjem. Religija, pravosudni sustav i visoko školstvo također su područja njegovog izražavanja. Po starom pravilu povezivanja onog što je gore s onim što je dolje, s pravom se možemo upitati kakve to dramatične društvene promjene najavljuju Jupiterove oluje. Ostaje nam da pričekamo neko vrijeme kako bi se cijela priča uobličila i manifestirala na zemaljskom nivou.